

Ahoj teto,

nedávno se mi zdál velmi zvláštní sen, a tak jsem se rozhodla, že Ti ho napíši. Zdálo se mi, že jsem se jednoho rána probudila v úplně jiné době. Době, ve které nebyl člověk obklopen informacemi, technikou, reklamou, hlukem, prachem, auty, lidmi a příroda byla bez zeleně, slunce schováno za šedivou clonou, řeky zapáchaly, zkrátka příroda bez života....! Vzpomněla jsem si na mou matku, od které slýchávám, že když byla v mém věku, tak byl svět jednodušší a krásnější. Lidé si vážili sebe navzájem, měli k sobě blíže, často se scházeli, vyprávěli si zážitky a radovali se ze života. Ve snu jsem byla nesvá a nervózní, že nemohu najít mobilní telefon. Připadala jsem si, jako bych byla bez rukou, a já nevěděla, co s nimi. Poté jsem s hrůzou zjistila, že bez mobilu nemohu komunikovat, že se cítím sama, bez přátel. Pocit, že odemknu mobil a na ploše na mě vykouknou blikající zprávy, mě naplňují a dávají pocit, že žiji s lidmi, které znám jen z profilových fotografií. Zvláštní je, že mě nikdy nenapadlo chtít vidět jejich mimiku tváře, slyšet jejich hlas a upřímný smích ve skutečnosti. V tom snu jsem potkala podobně starou dívku jako jsem já, která se mě zeptala na nějakou informaci. Chtěla jsem sáhnout po mobilu, napsat informaci do googlu a odpovědět dívce na její otázku. Hrůza, co teď mám dělat?! Tak se tě, této, ptám, jak jste to dříve dělali, když jste chtěli najít odpověď na nějakou otázku?

Došlo mi, že neumím fungovat bez věrného kamaráda mobilu, že si neumím zorganizovat čas, že se ve volném čase nemám na koho obrátit z mých FB přátel, abychom šli spolu ven, protože komunikujeme jen jako virtuální bytosti, které se ve skutečnosti neznají a nic spolu nezažili. Spolužáci na školách jen povrchně sledují, zda má ten či onen nejlepší mobil, moderní značkové oblečení a chová se takzvaně IN.

Když jsem se pak ráno probudila, přepadla mě úzkost a strach, jak to tady na tom našem přetechnizovaném světě bude vypadat za sto let?! Pro nás náctileté představují sociální sítě skutečný svět, v němž žijeme a přebýváme. Svět s vlastními pravidly a jasnou etikou. Měli bychom se všichni na světě soustředit na naši matičku zemi, která je díky naší bezohlednosti a konzumnímu životu téměř zničená a která se nám snaží sdělit prostřednictvím častějších a ničivějších přírodních katastrof, že ji máme chránit a hýčkat!

Věřím, že svět bude existovat ještě dlouho, ale bude podobný tomu dnešnímu?!

Teto, co si o tom mém snu a všem, co jsem napsala, myslíš?

Měj se hezky a těším se na Tvou odpověď.

Vanessa